

Zápas o víru – bojuj o víru, a víra bude bojovat za tebe

„Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. Dobře bojuj pro víru, zmocni se věčného života. Uchovej nauku bez poskvrny a bez úhony až do slavného příchodu našeho Pána Ježíše Krista.(1 Tim 6,11-16)

Úvod

Za Rabínem přišli dva zamilovaní mladí lidé. Rabi se jich zeptal: „Co si přejete?“ „Chceme se vzít, založit rodinu a mít děti.“

Jak to rabín uslyšel, chytl se za hlavu a začal lamentovat: „Chcete mít děti? Nevíte, co chcete! Děti vás připraví o pohodlí, o zdraví, o nervy, o zuby, o vlasy! Pořád křičí, běhají, vyžadují pozornost. Z dobrého příkladu si berou půlku, ale ve vašich pochybeních vás napodobují dvakrát tolik! A to jen když máte štěstí! Někdy si z dobrého nevezmou nic, ale vaše hříchy rozmnoží stokrát! Děti jsou jediný závazek, ze kterého vás ani smrt nevysvobodí! “

„To nemáme mít děti?“ polekali se snoubenci.

„Právě naopak, musíte jich mít minimálně dvanáct, aby se aspoň jedno vydařilo. Vzpomeňte na Jákoba a jeho syna Josefa Egyptského...“

„Rabi, proč nás tak strašíš?“

„Abyste pochopili, že vychovávat děti je nadlidský úkol, který se jen těžko podaří bez Boží pomoci.“

Příběh nám říká, že **víra nám má v přetěžkém povolání rodičovství pomáhat**. Přesto mají rodiče, zvláště dospívajících dětí, někdy pocit, že je tomu naopak. Víra, místo aby výchovu usnadňovala, je zdrojem svárů a napětí. Jak je to možné?

Čestný boj o víru se vede v dospívání

Problém bývá tam, kde se víra stává cílem, místo aby se žila jako prostředek. Cílem křesťanského rodičovství není vychovat věřícího, ale vychovávat s vírou.

Musíme přijmout fakt, že dětem víru nemůžeme předat, ale můžeme je s vírou doprovázet, aby svou víru – svůj osobní vztah s Bohem našly. Nemůžeme je přinést do cíle, ale můžeme ji ukázat cestu.

Když se rodiče ptají: „**Máme své dospívající děti nutit, aby šly do kostela?**“ Odpověď zní: „**Ne. Nenuťte je, ale žijte tak, aby tam chtěly samy přijít**, protože na vašem životě uvidí, že vaše víra, váš osobní vztah s Bohem, je něco krásného a vzácného. Že je to něco, co vás proměňuje a dává vám sílu být lepšími manželi a rodiči.“ Vždyť to znáte: **Děti neposlouchají, co jim přikazujete, ale napodobují to, co děláte.**

Boj za pravdivou víru – bojuji v sobě

Základem každé výchovy je sebevýchova. Proto se mnohým rodičům výchova nedaří. Nedokáží poručit sami sobě. Jejich sobectví a pohodlnost jsou silnější než zodpovědnost za manželství a rodinu. Tito rodiče chtějí, aby jejich děti vychovávala škola. Ale to je omyl. Škola vzdělává, vychovává rodič! A to od nejútlejšího věku.

Ale kdo nepracuje na sobě, nemůže dobře pracovat ani na druhém.

A pro práci na sobě je nám víra, modlitba, Boží slovo obrovskou posilou a inspirací. Jak je krásné shodit ze sebe své neúspěchy a pády ve svátosti smíření a vyrazit po mši svaté domů s Kristem v srdci. **Žijte s Kristem, a Kristus bude provázet a chránit vás i vaše děti.** U něho hledejte sílu, abyste mohli dát svému životu řád a pravidla.

Základní pravidla rodinného života

Děkujeme si, chválíme se, prosíme, omlouváme se, projevujeme si lásku, něžnost, úctu, pomáháme si, povídáme si, máme pro sebe čas. Vysvětlujeme a nasloucháme si, držíme při sobě a povzbuzujeme se. Společně jíme, plánujeme, modlíme se a žehnáme si. Rodiče, žijte s úctou k Bohu, a vaše děti budou ctít vás. Hovořte před dětmi s úctou o svých rodičích a přátelích, o učitelích a vychovatelích svých dětí, o kněžích, a vaše děti budou ctít jejich rady a respektovat jejich výchovu. Pamatujte: **Jak se chováte k druhým, jak si druhých vážíte, tak se budou vaše děti jednou chovat k vám.**

Boj za pravdivou víru – bojujeme se světem

Kromě toho, že při výchově musíme bojovat sami se sebou, jsou tu i překážky světa. Vaše děti žijí ve společnosti, která se posmívá věřícím, neuznává naše hodnoty a chce si jen užívat. Obstát v takovém světě není snadné. A je to možné, jen když budeme držet pohromadě.

Je nesmírně důležité, abyste se jako věřící rodiny scházely a povzbuzovaly. Společně se modlily, pracovaly a radovaly. Posílejte své děti ministrovat, zpívat do scholy, do náboženství, dokud jsou malé, aby zde našly věřící kamarády a vytvořily si společenství, které jim pak v dospívání bude oporou.

Zorganizujte pro ně výlety, společenství, ve kterých nebude chybět zábava, vzdělání a modlitba. Naše křesťanská výchova nesmí být omezena jen na nedělní návštěvu kostela. To má být vrchol ostatních aktivit, které pro své děti děláme. Začněte brzy, protože co do svých malých dětí zasejete, to budete za pár let sklízet.

Na závěr nezbývá než konstatovat: Milí rodiče, vaše povolání není snadné, ale může být krásné. Držte se. Děkuji vám všem, kdo se snažíte. Bůh vám žehnej.